

Vurderingen til Værdistigningsafgift. Det ærede Medlem har hverken læst det af Regeringen forelagte eller det af Folketinget vedtagne Forslag i det Stykke, thi det staar rent og klart i § 17 i begge Forslagene, at de skulle lønnes efter visse bestemte Regler. Med Formandens Tilladelse skal jeg oplæse dette Punkt: „Kommissionens Medlemmer og de tilkaldte særlig sagkyndige oppebære Dagpenge og Befordringsgodtgørelse i Overensstemmelse med Reglerne for Medlemmerne af en i Medfør af Forordning af 5te Marts 1845 § 10 nedsat Taksationskommission.“ Det var altsaa en Fejl, som jeg har tilladt mig at paavise — muligt er der flere.

Det ærede 3die Medlem for 8nde Kreds (Breinholt) fremsatte i Gaar en Udtalelse, som senere i Dag, og vistnok ogsaa i Gaar, blev understreget af flere Medlemmer, gaaende ud paa, at vi, for at faa Udsigt til at naa et Resultat med det foreliggende Forslag, maatte udskyde en Del af de mindre betydelige Baner for at faa de mere betydelige i Havn. Skal det gaa saaledes, vilde det ganske sikkert blive en staaende Strid blandt dette Tings Medlemmer, hvilke af disse Baner der er de mindre betydelige. Jeg for mit Vedkommende vil i alt Fald protestere imod den Klassificering, som det ærede Medlem tillod sig at opstille. Det gaar mig som vistnok flere af dette høje Tings ærede Medlemmer, at vi hver, mere eller mindre, have et lille Hjertebarn, hvad Baner angaar, og naar man faar et saadant Hjertebarn skudt ud i en uvis Fremtid, bliver det et Smertensbarn, og det er man jo ikke saa glad ved. At den anførte Udtalelse ogsaa har bragt det ellers ordknappe Landsting ud af Balance, turde bevises ved, at der er en Talerrække, som Landstinget sjældent har set. Jeg tror, at det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Tesdorpf) har sagt omtrent det samme, som mange ærede Medlemmer ville sige, nemlig at vi ganske sikkert maa klippe adskillige af disse Forslag væk for at faa et Resultat igennem, men det ærede Medlems eget Forslag kunde ikke blive imellem dem, der skulde fjernes. Naar nu alle vi, som have nogle smaa eller store separate Ønsker, sige akkurat det samme, og vi derefter med samme Geskæftighed, som er lagt for Dagen nede i Folketinget, finde hinanden og akkordere, faa vi sikkert ogsaa et Resultat ud af denne Forhandling. Jeg antager ikke, at dette høje Ting vil lade sig lumpe i saa Henseende; det kunde vi jo ikke være tjente med.

Som jeg har antydnet, har ogsaa jeg nogle Baner, som staa mig nær, og jeg har den Tilfredsstillelse, at Jernbanekommisjonen har sagt, at i alt Fald den ene af dem er en af de allerbedste. Det er et lille bitte Stykke Bane, som de Herrer ville finde paa Kortet i det Kvadrat, som dannes af Langaa—Viborg, Viborg—Herning, Herning—Silkeborg og Silkeborg—Langaa. Dette uregelmæssige Kvadrat, som hører til Jyllands allerbedste Jorder, og hvis Befolkningstæthed er større end i nogen anden Del af Midtjyllands, er, mærkværdigt nok, det mest jernbanetomme Fladerum i Jylland, naar de foreslaaede Baner ere vedtagne. Det er blevet stiftmoderligt behandlet og har endnu ikke faaet sin Bane. Kommissionen kommer til det Resultat, at denne Stump Bane vil være den næstbedste, hvad Rentabilitet angaar, idet den vil kunne give 2,7 pCt. af Anlægskapitalen. Det forekommer mig, at Sagen ikke trænger til yderligere Kommentarer. Vi have tidligere i 1894 faaet vedtaget en Bane, der skulde gaa igennem hele Herredet. Visse hjemlige Forhold gjorde, at det ikke lykkedes at faa denne Bane gennemført. Denne Gang haabe vi, at det skal lykkes. Jeg vil altsaa gerne anbefale dette lille Stykke Bane til Tingets Velvillie.

En anden Bane, som gaar igennem samme Egn, er den foreslaaede elektriske Bane fra Tange over Ans til Silkeborg. Maa jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa en Sag, som ganske sikkert i den nærmeste Fremtid vil blive aktuel, nemlig en rational Udnyttelse af den Værdi, Vandmasserne i Danmarks største Flod, Gudena, repræsenterer. For Tiden er det saaledes, at Staten og de til Aaen stødende Amtskommuner og Byer aarlig ofre 7,000—9,000 Kr. for at bevare, hvad man kunde kalde status quo der, d. v. s., det giver egentlig ikke noget Resultat. Der er regnet med, at vi skulde bibeholde den Pramfart, som var en Gang og ikke er mere. Det forekommer mig, at Tiden maatte være inde til, at der fra Lovgivningsmagtens Side blev rakt en Haand ud til det private Initiativ, som staaer færdigt til at tage Affære for at kunne udnytte den nationaløkonomiske Værdi, som her aabenbart er til Stede. En af Hedeselskabets Ingeniører har udarbejdet en Plan, hvor han har godtgjort, at ved at opstemme Gudenaens Vandmasser ved Tange vil man kunne anlægge en Kraftstation paa 1,100 effektive Hestes Kraft. Jeg tænker mig denne Sag sat i Forbindelse med